

N-1322 HØVIK, 24.mai 1996.
FJORDVEIEN 77 B
TELEFON: (02) 53 09 54

Kjære Stein Kvale,

Takk for brevet av 13.f.m. med kopi av: "1."Tyskland har ikke bedt oss". Jeg leste straks igjennem det tilsendte; men forskjellig har gjort at jeg ikke har kunnet svare tidligere og nå må det bli ganske kort uten igjen å få tid til å sette meg inn i stoffet. Men noe husker jeg vel.

Vedrørende verving i Norge så hadde Karl Leib ansvaret for denne da vi kom hjem fra Legionen. Han var så vidt jeg husker besvogret med Berge, sjefen for SS-Hauptamt. Klarte 1987 å få tak i hans adresse. En Harald Offerdal fikk denne og besøkte ham for å skaffe opplysninger til en bok om "Silberfux" og S.E.Norling skrev ham. Kopi av et brev fra Leib vedlegges da det kan ha interesse.

Vi som kom hjem fra Legionen og også andre måtte undertegne på tyskavfattede papirer for å bli dimitert. Og få har vel tatt det høytidelig - om de merket settningene i det heletatt - om at ved krig i Norge eller Norges umiddelbare nærhet, var man villige til å tre i uniform igjen. 1944 ble antallet Leib klarte å verve så lavt at han ble redd for å skulle bli beordret vekk fra Norge - som alle tyske så på som slags "ferieland" - så han begynte å benytte seg av løftet vi hadde gitt ved å ta ut en her og en der for å få statistikken opp. Som motvekt fra Quislings side ble jeg beordret til å bygge opp "Rulleføringskontoret for dimitterte frontkjempere". Jeg klarte å få en oversikt over ca. 5.000. Og sendte ut en beskjed til disse om at de var rulleført i "Førergardens reserve" og ikke kunne tre inn i noe tjenesteforhold uten permisjon fra Quisling. Da utsendelsen skjedde - fra flere forskjellige postkontor av forsiktighetsgrunner, fordi det kunne skje et tyskt beslag - fikk jeg beskjed om å holde meg innen Gimles område noen dager. Trenger du mer om dette, kopier av beordring etc., så si fra.

Det var nok flere som før okkupasjonen fant det som en naturlig konsekvens av sin innstilling å kjempe med aktivt på tysk side. Vi så jo hele tiden avtalene mellom Tyskland og Sovjet som et nødvendig utsettende trekk. Kommunismens mål var jo "verdensrevolusjonen" og ønsket om utmattelseskamper mellom dem som måtte nedkjempes for å oppnå dette. Fra Gjøvik husker jeg 2: Carlson og Bie. Også i Spania deltok flere av våre. Vår fylkesfører i Vestfold Gunnes var en av dem som falt der nede.

For oss unge som knyttet oss til NS som en reaksjon mot 1.mai togene med svære transparenter med tekster som "Fram for Sovjet-Norge" o.l. var Quislings måte å tale på noe som var helt anderledes enn det å høre på partipolitikerne. Han hadde tyngde. Når han ble utsatt for alt dette tyske lureriet på kanten av direkte uærlighet går jeg ut fra at han innvendig, egentlig hadde mest lyst til å si noe helt annet enn det som var ønsket.

Vel her er en masse som kunne sies, men mer enn en titt på 1.side blir det ikke tid til. Kom gjerne tilbake og still da helst direkte spørsmål om ting jeg som et vitne fra den gangen, kanskje kan svare på. Med de beste ønsker

Bjørn Østring